

Little grandson is engineering you...

Oceanië, 2084
(oude telling)

Het was een heldere koude dag in April (oude telling) en de klokken sloegen 00. Winston Smith, zijn kin weggedoken tegen zijn borst, in een poging om kleiner te lijken, kroop snel door de glazen deuren van het Victorieflatgebouw. Daar kroop hij dan, de laatste der groten; hij hoopte dat hij nog op tijd was en haastte zich naar de trappengalerij, omdat de lift natuurlijk te klein was. Ai, boem, daar was hij gestruikeld over de informatiekiosk en zo lag hij daar dan in zijn volle 7 yard (oude maat).

In een flits trok het aan hem voorbij:...hoeveel jaar geleden was het nu, dat hij hier op de stoep van dit gebouw de prachtige goudgeknopte wandelstok van 3 meter van Oceania had aangeboden gekregen en hij voor de juichende menigte de stok als een volleerde tamboer maitre door de lucht had laten dansen? Hij, Winston, het eerste succesnummer van de biogenetische revolutie. Bewaakt, vertroeteld en ongetwijfeld geslaagd. Nooit ziek geweest, nooit verdrietig, nooit lastig. Het was maar goed dat zij hem niet hier zag liggen, Julia, de andere helaas grote. Zo schoon als een sirene. En als het nog gemoogd had, dan...Maar het was niet goed gegaan met Julia. Er was een synaps stukgegaan on-

der de kleine linkerkwab, waardoor ze niet meer op kon houden met praten. Ze hadden dat willen repareren met een vervangsynaps in haar lies, maar daar werd het alleen maar erger van. Hij zag nog voor zich hoe ze afgevoerd werd, gekropt en gebonden, in een circushelicopter.

Toch had het met hemzelf allemaal best goed kunnen komen. Er was zelfs nog sprake van geweest hem, Winston, feestelijk in te schakelen bij het rechtzetten van de aardas. In een artikel in de 150ste jaargang van *ESB* werd voorgesteld dat hij de eerste zou zijn van een wereldbevolking, beperkt tot 100.000 uit Winston gekloonde Strelitzen! Het was verkeerd gegaan door die Duitse schoenmaker. Op zijn huiscomputer had hij het stilletjes gedaan, had hij ze gemaakt, kleine rode mannetjes en kleine gele vrouwtjes.

„Klein ist schön”, had hij geroepen (oude taal). Zijn eerste elftal had gewonnen van Feyenoord, zijn eerste duizendtal van Ligurië, daarna was de populariteit van de kleinen niet meer te stuiten, de kleine kleinzoons snorden overal, hadden alles voor het zeggen en voelen en ze hadden hem, Winston, ook opgecommandeerd nu om hier te verschijnen en rekenschap af te leggen voor zijn te grote daden.

Het was waar, Winston was verwaarloosd geweest, de laatste tijd. Soms vergaten ze hem zelfs eten te geven. In Soho had hij gisteren gelukkig nog een kar met handappelen gevonden en dat vulde wel weer even. Daarna was hij een slaapje gaan doen in Hyde Park, maar werd er wakker van een boos geknierp bij de Speakers Corner. Er was daar een oud meneertje geweest, zo'n komieke van de laatste „natuurlijke” twee-metergeneratie. Hij vertelde van vroeger, hoe leuk

het was geweest in de tijden van copulatie en bevalling. Heel gezellig, maar toen kwam er een bataljon kleine „black and tans” aangevlogen en die hadden hem van de kist getrokken. Ze snorden van alle kanten tegen hem aan en Winston die eens geprogrammeerd was op tussenbeide komen bij verkeersongevallen had ingegrepen. Het had niet geholpen, was zelfs helemaal verkeerd uitgekapt. De black and tans hadden het elektronisch weernet over hem uitgeworpen en hem daar als oud vuil laten liggen.

Nu was hij opgeroepen om voor te komen. Moeizaam kroop hij naar de trap, hij zag op tegen al die verdiepingen, vanochtend had hij weer nog niets gegeten. Een vaatje jenever was alles wat hij op had. Hij staarde omhoog naar het trappenhuis met vrolijk snorrende roden en gelen en een enkele zwarte op weg naar de vergadering op het rechtsdak. Gelukkig was hij gisteravond nog net op tijd geherprogrammeerd om vandaag goed voor de dag te kunnen komen. Twee tranen die naar jenever rieken drupten links en rechts van zijn onmetelijke neus.

Maar het was goed zo, alles was goed zo, de strijd was voorbij. Hij had de overwinning op zich zelf behaald. Hij had kleine kleinzoon lief.

““£\$%&/()=?!GO